

Flászó

Egy őskeresztény kislányból – hogy hitét megtarthassa – vértanú lesz tizenhárom esztendőskorában.

A kislány – akit sebtiben eltemetnek egy katakombában – egy görög sziget királyának a leánya, nevét terrakotta táblára vésik, és kínozóeszközei jelképével együtt földelik el... Eltelik 1700 év, amikor is régészeti ásatások feltárják azt a kamrát, amely csontjait őrzi...

És ezzel megindul egy csodálatos, szinte megmagyarázhatatlan sorozata a történeseknek, minthogyha ez a lélek – újjászületve az öröklétből – ereklyéinek napfényre kerülésével bizonyítani akarná, hogy a halál csak átköltözés egy másik létbe, ahonnan a szeretet erejével kegyelmek és áldások záporoznak.

Azóta a keresztény világ megtanulta ennek a kislánynak a nevét, aki szüntelenül árasztja azt a szeretetet, amit rövid élete során nem tudott kifejezésre juttatni. Bénák elindulnak, vakok újra látnak, némák megszólalnak, és ő joggal viseli neve mellett „A huszadik század csodatevője” címet. A neve: *Filoména*.





*A márványlapok – hogyan megtalálták,
és a helyes sorrendben*

Egy rendkívülinek számító lelet

1802. május 24-én történt Rómában, hogy az építkezők a mélyben egy olyan katakombára leltek, amely a jelek szerint eddig még nem háborítottott. E mellett a rendkívüli esemény mellett – a legtöbb kamra ugyanis ki volt már fosztva – valami szinte megmagyarázhatatlan feszültség vett erőt mindnyájukon a tudattól, hogy ez a sírkamra ugyanolyan állapotban van, ahogyan az őskeresztények hagyták. Ezért úgy döntöttek, hogy aznap már nem nyitják fel a megtalált koporsót.

Másnap aztán a régész a sírboltból előbb három terrakotta lapot emelt le, amelyre piros festékkel a vértanúság jeleit festették. A lapok feliratokat viseltek, mégpedig latin nyelven:

Lumena Pax Te Cum Fi

A szöveg értelmetlen mivoltából arra a következtetésre jutottak, hogy a tiltott temetés miatti félelmükben sietve helytelen sorrendben helyezték el a lapokat. Amint világossá vált, hogy az első lapot a har-

madik helyébe kell tenni, a szövegnek azonnal értelme lett:

Pax Tecum FiLumena

azaz:

Béke Veled Filoména

A tanult egyházi személy, a régész, de még a többiek számára is szokatlannak, s ezáltal különösen jelentőségteljesnek tűnt az a tény, hogy valakinek a nevét olvashatták, amit a legritkább esetben írtak a szarkofágra. Csak rendkívüli személyiség esetében fordult néha elő. Az egyszerű vértanúknak rendszerint csak a mártíromság jele jutott, hiszen a félelem és a sietség nem tett mást lehetővé. A rendkívüliséget még csak fokozta, hogy a feliraton kívül még további - egyéni - jelekre is bukkantak.

- 1) *Egy szigonyra.* Ez lehetett a remény jele is, a kereszthez való hasonlósága miatt, de tudott volt, hogy a római üldözők szigonyt akasztottak az olyan keresztények nyakába, akiket a folyóba vagy a tengerbe dobtak.
- 2) *Két egymással ellentétes irányba rajzolt nyílvevesszőre,* egy felfelé és egy lefelé mutatóra. A vértanúha-

lál gyakran jelöltetett nyíllal – de nem ebben az ellentétes formában.

- 3) *Egy pálmaágra*, amely a mártírok titkos győzelmi jelképe volt.
- 4) Végül *egy liliumra*, amely minden időkben a szűzi tisztaságot jelképezte.

Ezek után nyitották fel a koporsót, amelyben egy üvegcsét találtak, ez általában a mártír vérért tartalmazta. Az üvegben lévő, porrá száradt vért minden esetben kémiai vizsgálatnak vetették alá, s ezek valóban vérnek bizonyultak. (Filoména esetében a vér eredetiségét a később bekövetkezett csodák fényesen bizonyították.)

A megtalált csontokat, a hamvakat és a vért tartalmazó fiolát a szarkofágból áttették egy fadobozba, három helyen lepecsételték és lezárták, majd felvitték a katakombából a napfényre, és átadták vizsgálatra annak a szakcsoporthoz, amely a maradványok hitelesítésével volt megbízva. Ez általános orvosokból, sebészekből és teológusokból állt, akik aprólékos vizsgálatoknak vetették alá a leleteket, a korszak tudományos lehetőségeinek felhasználásával. Nemsokára megállapítást nyert, hogy ez a koponya be van törve, és hogy ezek a csontok egy tizenhárom éves kislány földi maradványai.

Szent Filoména nyomában

Előszó	5
Az őskeresztények rejtekhelyei: a katakombák	7
Egy rendkívülinek számító lelet	13
Az ereklyék Nápolyba kerülnek	17
Csodák Mugnanóban	26
A márványoltár	34
A szobor változásai	37
Külföldről jött zarándokok	41
Filoména nyomában	46
Filoména önmagáról	50
A nagy csoda	57
Filoména Franciaországban	73
Ars	73
St. Gervais	76
Sempigny	77
Thivet	78
Képszaporodás	82
Az el nem fogyó olaj	85
Az unokatestvérek	87
A zuhanó gyermek	91

A rablók esete	93
A néma lány	97
A vihar	99
A harang	101
Az évforduló	105
A pápák és Filoména	109
A „Filoména-kérdés”	112
A magyarországi Filoména-tisztelet	119
Fontos adatok Filoménáról	128
Imák Szent Filoména közbenjárásáért	130
Reggeli ima	130
Fohászok	131
Esti ima	132
Kilenced Szent Filoménához	134
Litánia az ars-i plébánia szokásai szerint	149